

Билтен 5

Мали ЈОАКИМ

12-18.
НОВЕМБАР 2023.
БРАЊЕ

16. ФЕСТИВАЛ ПРЕДСТАВА ЗА ДЕЦУ И МЛАДЕ
ПРОФЕСИОНАЛНИХ ПОЗОРИШТА СРБИЈЕ

РЕПЕРТОАР ФЕСТИВАЛА

Недеља 12.11.2023. у 18ч

ПИНОКИО

Текст: Нађа Василева Ковачовска, Дарко Ковачовски
Режија: Дарко Ковачовски

ПОЗОРИШТЕ
ЗА ДЕЦУ И МЛАДЕ
КРАГУЈЕВАЦ

Понедељак 13.11.2023. у 16 и 19ч

МУЛАН

Текст: Тијана Грумић
Режија: Дамјан Кецојевић

НАРОДНО
ПОЗОРИШТЕ
УЖИЦЕ

Уторак 14.11.2023. у 17 и 19ч

ВАСИЛИСА ПРЕКРАСНА

Текст: Миодраг Миша Станисављевић
Режија: Вахидин Прелић

Среда 15.11.2023. у 11:30 и 13ч

ХРАБРА КРОЈАЧИЦА

Текст: Јелена Палигорић Синкевић
Режија: Марко Торлаковић

Четвртак 16.11.2023. у 17 и 19ч

БАЈКА О РИБАРУ И РИБИЦИ

По мотивима истоимене бајке А.С. Пушкина
Режија: Вјера Видов

Петак 17.11.2023. у 17 и 19ч

ЈЕДНОБРКИ ВИТЕЗ

Текст: Дејан Алексић
Режија: Александра Ковачевић

Субота 18.11.2023. у 17 и 19ч

УОБРАЖЕНА МАРГАРЕТА

Текст и режија: Миодраг Динуловић

Јуче на 16. Фестивалу представа за децу и младе „Мали Јоаким“
„Храбра кројачица“ Јелене Палигорић Синкевић, у режији Марка Торлаковића,
у извођењу Крушевачког позоришта

РАЗГОВОР О ПРЕДСТАВИ: ХРАБРА КРОЈАЧИЦА

Представа „Храбра кројачица“ у драматизацији Јелене Палигорић Синкевић, у режији Марка Торлаковића, у извођењу Крушевачког позоришта.

После представе вођени су разговори о овом остварењу, у оквиру округлог стола којег је као модератор водио драматург Бојан Тасић.

Разговарао је са редитељем Марком Торлаковићем и глумцима Јованом Ђорић, Емом Петровић, Стеваном Здравитићем, Митра Младеновић и Иваном Ћирићем

На почетку разговора, уметнички директор Позоришта Бора Станковић, Бојан Јовановић, захвалио се ансамблу на игри и пожелио им добродошлицу.

Драматург Бојан Тасић је у уводној речи предочио мотиве источњачког позоришта, као и мотивима из анимираног филма „Принцеза Мононоке“ чувеног студија Гибли – којима су се у режији и драматизацији користили аутори. Потом се осврнуо на саму драматизацију, скренувши пажњу да је у питању драматизација по мотиву бајке „Храбри кројач“, да би на крају истакао како се у позоришту (на жалост) све ређе доживљава катарза, што никако није случај са овом представом. Потом је питао редитеља на који начин су пришли тексту у процесу?

Марко: Процес је нешто што смо прошли, више ме занима шта је публика осетила у гледању представе. Можемо до сутра причати о нашим идејама. На крају је најважније шта публика види.

Тасић: До њих ћемо доћи, свакако. Конкретно, текст је доста другачији. Да не говорим о еколошкој позадини читавог пројекта, јер на сцени користите доцнију стару одећу коју „рециклирате“ и у пред-

стави јој дајете други живот и сврху.

Марко: Што се текста тиче, Јелена Палигорић Синкевић и ја смо заједно радили на њему. Позориште је тражило бајку. Сетио сам се приче о „Храбром кројачу“ из детињства. Одмах на почетку смо се договорили са Јеленом да ће бити „Храбра КРОЈАЧИЦА“. На самом почетку нисмо ни знали да ће бити еколошка прича, већ се то појавило из процеса писања. Потом је Ирина Сомборац, као ауторка комплетног дизајна, дошла до неких интересантних решења. Желели смо да све буде у тканини и одећи, као и да све то буде еколошки одговорно и рециклирано. Организовали смо акцију сакупљања одеће, где смо укључили ширу заједницу. Ђаци су нам доносили стару одећу, потом смо је рециклирали и стварали сценографију. Чак смо морали да стопирамо акцију у једном тренутку, јер је одеће било толико да нисмо знали шта би са њом. Што се тиче азијских елемената културе, позоришта и поп – културе, драго ми је да није остало неопажено. Свакако смо се реферисали на све то што си споменуо.

Тасић: Волео бих да се и глумци укључе у разговор. Нисам остао равнодушан после ове представе, али сам на почетку мало имао проблема са праћењем. Највише због гласноће и живахности публице. Како на вас утиче таква атмосфера, када деца имају толику вољу да учествују у самој представи, иако то можеда није била замисао?

Ема: Мислим да је то дивно, јер показује да су деца активни гледаоци. Највише је проблем изборити се гласовно са њима. Али, без обзира на то, нама као глумцима је потребна та врста повратне реакције од публице.

Тасић: Са нама је и специјални жири публице, као и наша грага публица, па бих волео да се и они укључе.

Војин: Код ове представе ми се допао одабир музике. У сваком тренутку је звук био уклопљен у радњу. Муве су ми биле духовите, као и краљ који носи штикле.

Иван: Није лако носити штикле, то се учи.

Хана: Костими јесу били најинтересантнији, поготово једнорог. Нарочито ми се допало што је представа еколошка.

Нађа: Највише ми се допала сама прича, као и одабир музика, мада ме Војин претекао.

(смех)

Нађа: Такође искоришћена одећа. Мало ме уплашило то што се зиг од одеће позади изненада појавио, а после сам схватила да је био ту од почетка.

Иван: Није био од почетка, то си добро приметила. Мало касније почне да се подиже.

Вук: Представом сам јако пријатно изненађен, али највише ми се допао одабир музике. Као и када Ру крене ка публици, плашио сам се да ће пасти на нас.

Јована: Није лако контролисати Ру, али сам се изборила.

Марко: Морам да констатујем колико су ова деца паметна. Врло лепо гледају представу, размишљају о њој и одличне коментаре дају.

Вук: Зато смо и у жирију.

(смех)

Марко: Морам само да додам, није у питању одабир музике, она је ауторска, њу сам специјално компоновао за представу. Али морам нешто да вас питам. Занима ме како видите своју околину у којој живите?

Војин: Када прођем поред реке пуне смећа, не осећам се добро јер је река загађена, него што је мој крај загађен.

Марко: Размишљате ли о томе како можемо да решимо тај проблем сада?

Нађа: Можемо да покренемо акцију за рециклирање, али у мојој улици има плакат за рециклажу који нико не поштује. Чак га намерно и цепају.

Вук: Мислим да се овом представом то и смањило, јер сте користили старе ствари које би људи иначе бацили.

Марко: Хвала на овим речима. Само желим да вам кажем како сте ви они који могу да мењају овај свет. За почетак је довољно да сами поштујемо природу, неко ће се сигурно угледати на нас и то ће почети да се шири.

Бојан Јовановић: Најважније је да сваки појединац учини оно што је може од себе и да тако ширимо ту идеју. Не можемо да утичемо на десет хиљада људи, али може макар на петоро.

Јелена Филиповић, глумица врањског позоришта, додала је како јој се представа јако допала и потврдила катарзичан осећај кога све мање има на сцени, било вечерњој или дечјој. Задивљена и децом која тако лепо резонују и говоре о представи и екологији, изразила је жаљење што се не ради више оваквих представа и што генерално има мало улагања у дечју сцену.

Редитељ напомиње да су представу направили за три недеље, али су неизмерно уживали у том чину стварања. Радили су даноноћно, али су успели за три недеље. Срећом, радни процес на сценографији и костиму трајао је још од раније, те су за пробе већ имали све спремно. Када су глумци дошли имали су са чиме да раде. Захвалио се екипи и још једном напоменуо колико је уживао. Док су се остали глумци сложили и додали да је енергија била сјајна, и да се изнова радују када треба да играју ову представу.

ОСВРТ НА ПРЕДСТАВУ "ХРАБРА КРОЈАЧИЦА" "КАТАРЗА У ГЛЕДАЛИШТУ, КАТАРЗА У ПРИРОДИ"

Четврти такмичарски дан 16. Фестивала представа за децу и младе „Мали Јоаким“ протекао је у знаку представе „Храбра кројачица“ у драматизацији Јелене Палигорић Синкевић, у режији Марка Торлаковића, у извођењу Крушевачког позоришта.

Катарза је, на жалост, постала редак доживљај у позоришту. Но, изведба „Храбре кројачице“ доказала је да се катарза увек крије иза кулиса и спремна је да се обрुши на публику у сваком тренутку. Као див Ру кога смо могли видети у овој представи. Оно што је сигурно јесте да се катарзи ни најприпремљенији не могу отргнути.

Од првог момента у коме се глумци обраћају публици и најављују мрак, до последњег када је потпуни мрак означио крај, најмлађа публика пратила је представу самоангажујући се до мере рушења илузије и рампе. Све то из најбоље и најплеменитије намере, наравно. Јер су деца била до те мере увучена у позоришну илузију, да су се напосто препустила машти. Глумци су, иако млади, показали челичну стрпљивост и дисциплину, те представу одиграли јако тачно и прецизно.

Јелена Палигорић Синкевић, од основних мотива бајке „Храбри кројач“ задржава кројачев пут и велично личности са којима се у бајци сусреће, али на то успева да сагради читаву конструкцију савремене приче. Наша храбра кројачица Дрина покушава да се отргне слаткоречивим трач – дневничким рубрикама, да не кажем лажима. Одважава се да изврши краљеве задатке у шивењу. Сама се

упушта у шуму дивова где упознаје своју сапутницу Ру. Савладава страх и посећује мудрог Вепра, чувара шуме. Да би на самом крају својих седам катанаца кројачица Дрина и зачарана Ру откључале љубављу, најјачом магијом од свих. Што скида чини са Ру која враћа свој првобитни облик и на очиглед свих постаје див(ица).

Сценографија и костими Ирине Сомборић, заједно са појединим драматуршким замешатељством у причи одају ноту јапанске културе, позоришта, као и поп – културе. Конкретни пример поп – културних референци јесте моти вепра као чувара шуме, што се може читати као референца на „Принцезу Мононоке“ ани-мирани филм Гибли продукције. Као и само решење маске за Ру, што опет подсећа на азијску позоришну традицију.

Поред референци, интересантно је да су сценографију градили од рециклиране одеће скупљене у поседној акцији позоришта, са конкретном наменом за ову представу. Дајући тиме нову сврху неким предметима који су одслужили своје. Овај аспект је јако важан, јер у читаву причу упутиће преко потредно питање екологије. Чак се сама представа завршава једним великим чишћењем шуме.

Музика је такође специјално компонована за ову представу, њу потписује сам редитељ Марко Торлаковић. Глумци у више делова представе на сцени изводе музику акапела, мешајући жанрове. Што је одлично уклопљено у саму радњу, док код публике сваки пут изазива аплауз.

Редитељ је допустио глумцима играње, што они јако добро користе, хране се међусобном енергијом и снагом, као и енергијом публике, да би им то дуго вратили изром са сцене.

Митра Младеновић као Дрина, тј. кројачица, вешто и сигурно води цео ансамбл. Ема Петровић као Другица на више места својом сигурношћу и упечат-

љивим гласом подиже атмосферу, чиме успоставља ритам игре. Стамена и тачна Јована Ђорић као Ру у почетку оставља страхан, али интригантан утисак на децу јер је иза маске дива, да би их до краја довела до искрених суза својом нежношћу и неисквареношћу. Филип Милићевић као Већар, остаје за публику предмет страха и мистике, иако је његова функција у причи менторска. Али то је све због одличног костима који оставља превелики утисак својом појавом. Иван Ћирић у улози Краља својим дрег наступом и појавношћу интригира и заводи гледаоце. Док Стеван Здравих као Једнорог такође плени својим костимом, као и својом одсечном изром. Потом Марија Марих и Иван Благојевић који своје функције доје тако да деца буду подједнако духовите и загонетне.

Докле год је оваквих представа и овакве енергије, не морамо се питати да ли постоји катарза у позоришту.

Бојан Тасић

ИНТЕРВЈУ СА РЕДИТЕЉЕМ МАРКОМ ТОРЛАКОВИЋЕМ

– Колико редитељу младе генерације значи селекција на овакав један гечји фестивал какав је „Мали Јоаким“?

Марко: Важно је за позориште. Наравно, мени лично много значи. Али је пре свега битно да културни пејзаж у нашој земљи обогатимо са што више фестивала, нарочито фестивалима за децу. „Мали Јоаким“ је фестивал који сада већ има традицију и један је од озбиљнијих фестивала тог типа. Нама је велика част што смо уопште селектовани. Мислим да требамо инсистирати на оваквим манифестацијама. Важне су због стварања нове публице.

– Шта све као друштво добијамо негованем публице?

Марко: Много тога лепог. У крајњу руку када будемо радили неке целовечерње представе, желећемо да имамо управо публику која уме да размишља и поставља питања. Као што смо имали част да разговарамо са публиком и стручним жиријем публице на округлом столу. Лично сам уживао у разговору са њима, зато што су паметни, одлично опажају. Стварно свака част. То је велики плус за цео град, не само за позориште.

– Да ли често гостујете као сарадник у Крушевцу, на чему тренутно радите?

Марко: Ово је моје прво гостовање у Крушевцу, иначе сам из Сомбора. Студирао сам у Београду и у Љубљани. Тренутно живим и радим у Љубљани, али заправо често путујем због посла. Радим на више места, имам неколико пројеката у Србији, као и један пројекат у Љубљани.

– Да ли сте раније радили представе за децу?

Марко: Поред тога што ми је ово прва сарадња са Крушевцем, ово ми је и прва гечја представа.

– Надам се да ћете ускоро радити још гечјих представа, јер ово што смо данас могли видети показује велику зрелост и спремност на рад за најискренију од свих публика.

Марко: Волео бих да радим гечје представе, само што немам прилику. Искрено ми се допао процес и резултат, због тога једва чекам следећи изазов. То је посебна врста дисциплине. Није ништа лакше него када радим представу за одрасле. Својски смо се потрудили. Мој приступ у самом почетку јесте да радимо са апсолутним поштовањем према младој публици. Нисмо желели да тезгаримо, већ смо радили са предумишљајем да ће то гледати неки паметни млади људи.

По мотивима истоимене бајке А.С. Пушкина

БАЈКА О РИБАРУ И РИБИЦИ

Режија: Вјера Видов

ВЕЧЕРАС НА РЕПЕРТОАРУ

ЧЕТВРТАК 16. 11. 2023.

ПОЧЕТАК 17 и 19 ЧАСОВА

Реч редитеља

„Бајка о рибару и рибици“ научна је прича руског књижевника А. С. Пушкина која тематизира проблем неутаживе похлепе и истражује што се то догоди када се тражи превише.

А. С. Пушкин у својој причи наглашава да срећа није дата, већ се добија радом и скромношћу. Говори нам да човек треба бити сретан са оним што има, а кад му се нешто даје, треба осјећати захвалност.

Неисцрпна борба између добра и зла, скромности и похлепе, није заобила ни А. С. Пушкина који својим приповједањем обогаћује свој језик стављајући га у стихове.

Једноставна прича, јасна порука о задовољству оним што имаш спреам бескрајне похлепе и маштовити и снени лирски сензидилитет.“

Вјера Видов

Драматизација: Нина Павловић

Асистент режије: Наташа Ристић

Креација и израда

лутака, костима

и сценографије: Душан Станковић

и Драгана Брега

Композитор: Зоран Булатовић – Бале

Лектор: Наташа Илић

Израју: Слободан Миљковић

Рибар Светлана Михајловић

Старица Александра Павловић

Златна рибица Татјана Миленковић

Наратори: и Наташа Ристић

Дејан АЛЕКСИЋ

ЈЕДНОБРКИ ВИТЕЗ

КПЈ
КРАЉЕВАЧКО
ПОЗОРИШТЕ

РЕЖИЈА: АЛЕКСАНДРА КОВАЧЕВИЋ

Реч редитеља

У једном далеком краљевству, давних дана, било је много различитих проблема и проблема због различитости. Краљевство је обузимао велики страх.

"Рат само што није", говорио је, дрхтајући, Краљ који је обожавао јурке. Његова кћер, Принцеза, плашила се да није довољно лепа и зато је тражила кремцицу за лице од птичјег млека. Храбри витез се крио и стигео јер му је растао само један брк.

Док су тако стрепели и умножавали своје страхове, њихови проблеми су постајали све већи, претећи да их прогутају. Све док једног дана нису схватили... Љубав је решење – она не познаје страх и види лепоту у различитости!

На који се начин ово краљевство изборило са својим проблемима и како је љубав поједила страх видети ћете у нашем "Једнобрком витезу"!

Александра Ковачевић

СУТРА НА РЕПЕРТОАРУ

ПЕТАК 17. 11. 2023.

ПОЧЕТАК 17 И 19 ЧАСОВА

Сценограф: Владан Славковић

Костимограф: Стефан Савковић

Музика: Андреј Алексић,

Предраг Милановић

Сарадник на

драматургији: Миодраг Динуловић

Лектор: Ђорђе Марковић

Дизајн светла: Радомир Стаменковић

Кореографија: Александра Аризановић

Дизајн плаката

и програма: Владан Славковић

Играју:

Краљ Зоран Церовина

Принцеза Светлана Миленковић

Једнобрки витез Владимир Јовановић

Саветник Гораци Динуловић

Трговац – Краљ Кијавко Предраг Павловић

Трговчева кћи Александра Аризановић

Дворска луда Биљана Талић

Чаробњак Јован Живковић

Тавран Иван Ћирић

Савет фестивала:

Миодраг Динић, директор Краљевачког позоришта
Младен Кнежевић, директор Књажевско-српског театра Крагујевац,
Зоран Стаматовић, директор Народног позоришта Ужице
Владимир Ђуричић, директор Позоришта тимочке крајине „Зоран Радмиловић“
Лазар Пенчић, директор народног позоришта Пирот
Спасоје Ж. Миловановић, директор Народног позоришта Ниш
Предраг Радоњић, директор Народног позоришта Приштина
Бранислав Недић, директор Крушевачког позоришта
Ивана Недуљковић, директорка ПУЛС театра Лазаревац,
Владимир Василић, директор Шабачког позоришта
Јелена Патрновић, директорка позоришта за децу Крагујевац,
Милица Радуловић, директорка Позоришта лутака Ниш
Драган Марјановић, директор Народног позоришта Лесковац,
Ненад Јовић, директор Позоришта „Бора Станковић“ Врање
Сеадетин Муџезиновић, директор регионалног позоришта Нови Пазар
Братислав Јанковић, директор Градског позоришта Чачак

За издавача – Ненад Јовић

Уредник каталога – Бојан Јовановић

Дизајн и штампа плаката и каталога – Трифон, Врање

Тираж 100 примерака

Врање 2023.

Контакт:

ЈУ Позориште „Бора Станковић“

Народног хероја 1, Врање

Телефон: +381 (17) 400 009, факс: 400 010

Електронска адреса: pozoristeborastankovic@gmail.com

www.pozoriste-vranje.rs

Уредништво билтена:

Бојан Јовановић – глумци, и уметнички директор позоришта

Бојан Тасић – драматург

Република Србија
Министарство културе и информисања

Пријатељи фестивала:

Prenočište
SoLe

ЗЛАТНА
ЛУЛА

РАДСКА
МЕЊА